

عنوان مقاله:

بررسی نقش پیاده راه ها در ارتقاء تعاملات اجتماعی و توسعه پایدار کلانشهرها

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی عمران ، معماری و توسعه شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

پدریس احمدی - فارغ التحصیل کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران غرب، گروه معماری، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

حرکت پیاده طبیعی ترین، قدیمی ترین و ضروری ترین شکل جابجایی انسان در محیط است و پیاده روی مهمترین امکان برای مشاهده مکان ها، فعالیت ها و احساس شور و تحرک زندگی و کشف ارزش ها و جاذبه های نهفته در محیط است. پیاده روی دارای اهمیت اساسی در ادراک هویت فضایی، احساس تعلق به محیط و دریافت کیفیات محیطی است. اما با شروع انقلاب صنعتی، اختراع اتومبیل و گسترش شهرها، به تدریج اولویت دادن به نقش عابر پیاده و فضاهای پیاده محورد در شهرها و فضاهای شهری کمرنگ شده و از کیفیت فضایی عرصه های عمومی شهر، فضاهای باز شهری و پیاده راه ها کاسته شده است؛ عرصه هایی که خود به عنوان بستر و خاستگاه، نقش محوری در ارتقای سطح تماس ها، ارتباطات و تعاملات اجتماعی بین شهروندان ایفا می کنند. در این راستا عدم توجه به مقیاس انسانی و نادیده گرفته شدن نیازهای عابرین پیاده از معضلات پیش رو می باشد، به طوری که کمبود و نبود کیفیت در پیاده راه ها منجر به تضعیف حضور و تعاملات اجتماعی شهروندان شده است. از طرفی اگر پیاده گریایی به عنوان یک روش حمل و نقل منظور گردد، باعث کاهش مصرف سوخت فسیلی نیز خواهد شد و شهر و فضای شهری را به اهداف توسعه پایدار نزدیکتر می نماید. توجه به بالاترین مراحل شهرسازی جدید یا نیوآوربانیزم، بهترین مکان ها در دنیا، شهرهایی هستند که با شبکه کاملخیابانهای بدون ماشین، با عنوان شهرهای پیاده شناخته می شوند. مهمترین اجزای چنین شهری عبارتند از: تاکید بر عابر پیاده، ترکیب و اختلاط کاربری ها و تاکید بر عملکردهای اجتماعی به عنوان عامل وحدت بخش بناها و فضاهای عمومی. متأسفانه در کلانشهرهایی همچون تهران، غلبه فضاهای سواره بر مسیرهای پیاده، عرصه را بر حضور شهروندان در فضاهای شهری تنگ نموده است. این مقاله بر آن است که بر اساس موارد فوق و با روش توصیفی-تحلیلی، ضمن شناخت صحیح الگوهای رفتاری، با استفاده از فنون و ابزارهای معماری، طراحی و برنامه ریزی شهری، به بررسی ارتباط و پیوستگی مقوله پیاده راه و شهر پایدار پرداخته و با بیان روش هایی در جهت افزایش هر چه بیشتر تعامل اجتماعی در فضای خیابان های امروزی، طرح های جدید و الگوهای نوین برای تبدیل کلانشهرهایی چون تهران به شهری پایدار و پیاده مدار، ارایه نماید.

کلمات کلیدی:

پیاده راه، پیاده مداری، شهرهای پیاده، کیفیات فضایی، تعاملات اجتماعی، کلانشهرها، توسعه پایدار شهری، نیوآوربانیزم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/620046>

